

Kennel Fuglede og Knud Fuglede Jørgensen

"Jo I er velkommen lørdag d. 6.februar. Jeg skal ud at træne hund, så I kan nok være her ved 10-tiden," sådan faldt ordene i telefonen sidst i januar, så Jens Høve og jeg tog hjemmefra om morgenen for at besøge Knud Fuglede Jørgensen på Agersbøl få km uden for Vejle.

Fuglede tog imod os på trappen, og snart sad vi på hans store kontor, hvor fru Fuglede snart serverede kaffe for os. Rummet er en hyggelig blanding af nutid og fortid og viser nogle af Fugledes mange gøremål.

På væggen hænger bl.a. billeder fra hans Egebjerg- tid fra 1944-55.

I de første år havde man 40-45 spand heste, men forskellige traktorer og mejetærskere, som man i dag kan se på veteranmuseer, vidner om mekaniseringens indtog i dansk landbrug efter krigen. Det var for øvrigt svært at få fat i traktorer dengang mindes Fuglede.

Der hænger også geværer og enkelte geværer, og i et hjørne ligger et par motorsave, som bruges flittigt i gårdens skov. Brochurer og bøger minder os om, at vor vært stadig er aktiv landmand.

I 1927 kom Fuglede ud at tjene. Han spillede dengang fodbold på Vejens juniorhold og regnede det ikke for noget særligt at cykle 12 km til træning - og hjem igen forstås.

De var rigtig gode de vejen drenge og blev jyske mestre. I en senere kamp om DM blev de imidlertid spillet over ende af et hold fra AB, der forstod at lade bolden gøre arbejdet.

Fuglede blev tidligt jæger om en hals. Han købte en tysk korthår, men byttede den senere med en nabohund en pointer. Den var så god, så interessen var tændt. Det var imidlertid svært at have hund med, når man skulle ud at søge plads, så pointeren blev solgt til en tandlæge i Møgeltønder.

Allerede som 19- årig blev Fuglede forvalter. I en halv snes år havde han ingen hund, men så fulgte Egebjerg-tiden, hvor der var fine muligheder. På en prøve var der en lille brunbroget tæve, som hed Britt af Bårdesø. Hun var bemærkelsesværdig god, men havde den uvane at gå fuglene op og prelle inderligt. Hende købte Fuglede. Britt havde medfødte anlæg for at gå reglementeret i marken, så nu skulle hun dresseres. - En dag gik mand og hund i hele 5 timer,

og så nåede manden endelig op til den. På sådan en tur var der mulighed for at vise hende 50 par høns (ak ja, det var tider dengang).

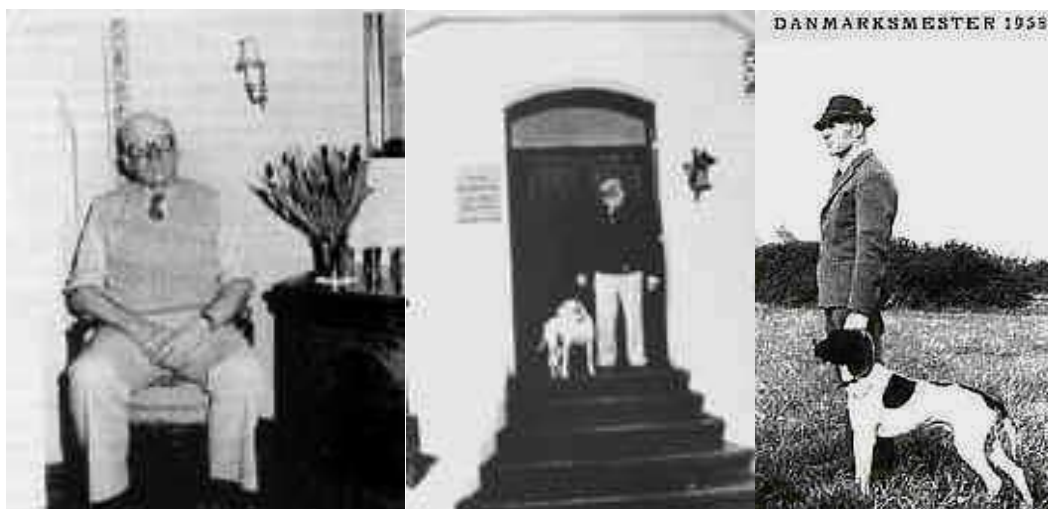
I 1949 vinder Britt hovedprøven. Ved samme lejlighed fik Fuglede for øvrigt sølvpisken.

Om derbyet det år står der i årbogen:
"Anmeldelsen var som sædvanlig stor, anmeldelsen er betalt for 170 hunde med setterne i flertal.

Der holdes udtagelsesprøver landet over.
Her udtages 12 engelske settere, en irsk og 11 pointere."

Britt blev derbyvinder og senere 3. Vinder ved DM. Hvilket år!

I de følgende 3 år blev Fuglede 2, vinder på DM med 3 forskellige pointere.
I 1958 hjemførtes DM med Fugledes Gorm, der var et unikum til at finde.

Gennem årene er der opdrættet mange pointere i Kennel Fuglede, og ved at studere årbøger kan man se, at de har taget pænt for sig af pokaler. Fuglede har altid "kørt" på tævesiden i sin avl, men engang imellem er han gået uden for sin stamme for at hente blodfornyelse. Man kan godt lave nogen indavl, men man skal være sig for at gøre det ene gang for meget, siger Fuglede. Der er selvsagt plusser og minusser i vore danske pointerstammer. Vi kender til åbent mandede hunde og notoriske harepiskere, til hunde, som ikke har et naturligt anlæg for at lægge et bredsøg op, og til hunde, hvis skarphed på fugl ikke er bemærkelsesværdig. Avl sådanne hunde væk!

I disse år - ja, man har måske gjort det til alle tider - diskuteres det ofte, om vi kan hente blodfornyelse udefra.

Fuglede mener, at næserne på vore hunde ingenlunde er blevet mindre med årene. Forholdene for hundene er derimod ændret radikalt, så det ofte er vanskeligt at lave en hund i orden for fugl uden trykke den. For megen herseri med en hund kan få til følge, at den vil ringe sin fugl.

Når en hund er omkring et år, kan man i marken se, om stilen er god nok. Det er en betingelse for, at Fuglede vil gå med en hund. Ikke at han hysterisk kigger på hovedføring, da den kloge hund altid retter sin næse ind efter færtten. Brugsegenskaber er vigtigere end skønhed i Kennel Fuglede, selv om sidstnævnte da også er rart at få med.

Fuglede mener afgjort, at vi skal rebe sejlene om vore gode danske stammer i avlen. Sydfra kan vi få hunde, der i løbet af nul komma fem forsvinder ud i horisonten. Vi har brug for pointere, der kan styres og bruges.

Hunde, der kan gå selvstændigt uden ideligt at skele til føreren efter forholdsordre. I samme forbindelse fremhæver han, at det altid efter en træningstur er en glæde at kunne spore fremgang hos sin hund.

Vi savner et nordiske samarbejde. Vore broderlande kom herved med gode hunde. Selv har Fuglede kun været i Sverige og Norge en gang, da det kneb med tiden. Med smil i øjet mindes han, hvordan han i sin tid konkurrerede med svenske Estelle med Borbjerglunds Adda (i parentes bemærket den kæreste hund). Navnkundige Estelle slog et par slag og forsvandt så bag et gærde. I samme derby blev vor mand nr. 3. - Ikke på en helt fin måde. Han blev simpelthen hængt af på vej ud, og så konkurrerede man ellers om 1. og 2. pladsen. I Norge blev han 2. vinder efter Peter Jensen i en vinderklasse.

-En af Fugledes hunde var et år med maskinfabrikant Buchtrup i Randers på rypejagt i Norge. Der blev skudt 78 ryper for den, så i Randers hørte mange det år om en fantastisk hund fra Havndal.

Fuglede siger, at man i dag for ofte ser hunde blive hængt af på prøve, når de prøver at sætte deres fugle. En god hund vil altid prøve dette, men bevares den kan komme galt af sted med det.

Han er en arg modstander af apporтерingsprøven i den form, vi kender den nu. Det er helt fornuftsstridigt først at vænne hunden af med at interessere sig for hårvildt for så at lære den apport af samme, hvorefter det igen er forbuden frugt.

Om vore prøver i øvrigt så skal vi naturligvis er i landet afholde dem på danske betingelser, og vi bør holde os til danske dommere.

I omkring 25 år har Fuglede siddet i Dansk Pointer Klubs bestyrelse. Efter hans mening kan vi ikke regne med en væsentlig medlemsfremgang, men vi har mulighed

for at holde medlemstallet, fordi folk får mere fritid. Får vi først folk bidt af hundesport og prøver, skal vi nok holde på dem i klubben. Betingelserne for at dyrke hundesport er igen ved at blive bedre i takt med at flere marker bliver grønne om vinteren.

Kontingentet må ikke komme for højt op, da økonomien ikke må afholde folk fra at være medlem af vor klub.

Udenfor sneede det, så træning var ude af billedet. I stedet blev vi bænkedet ved et veldækket frokostbord. Fru Fuglede kender også en masse til hunde og mennesker. Hun har bl.a. lavet fornemme scrapbøger til mand og søn. Hvilken god ide! Sådanne bøger er jo rene guldgruber at fordybe sig i, og det gjorde vi.

Det er selvsagt en meget stor glæde for Fuglede, at Flemming også er bidt af pointeren. Fru Fuglede fortæller, at telefonen ofte summer af hundesnak mellem far og søn.

Efter kaffen gik vi ud at så på hunde. Kitsi og Mona fik tilsammen 15 hvalpe for en tid siden. De 8 af dem er solgt.

Pensionisttilværelse og Fuglede hører ligesom ikke rigtigt sammen. Vel har en maskinstation overtaget en del af arbejdet på gården, men manden tager sig selv af spredning af kunstgødning og sprøjtning samt pasning af skoven.

Han humper lidt efter at have fået en ny hofte for et par år siden.-

Men han regner da bestemt med at danse på hovedprøven.

Man fornemmer, at Fuglede har haft et særdeles arbejdsomt liv, men han har dog altid "stjålet" sig tid til at træne sine kære hunde, så om føje tid er han sikkert i gang med en ny unghund.

Klokken er efterhånden blevet 16.30, uden at vi har opdaget det. Der er faldet lidt sne, og med en formaning om at køre forsigtigt, begiver vi os mod Holstebro spækket med indtryk fra en herlig dag.

Niels Mølgård Ovesen
Mejrup

Efterskrift

Ovenstående artikel er fra Pointernyt, juni 1988.

Fuglede flyttede til Nordjylland ikke så længe efter for at være i nærheden af sine børn.

Her var han fortsat aktiv.

Flemming fortæller, at han blev mere og mere interesseret i hunde, nu hvor han fik mere tid. Han gik til hånd hos Flemming, som ikke var i tvivl om, hvordan dagens hundetræning var forløbet. Var det gået mindre godt var korntransportør og mejetærsker elendige.

Sagen stillede sig helt anderledes, når træningsturen havde været god.

Der er en smuk nekrolog over Knud Fuglede Jørgensen i Årbogen fra 1998.